

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 17 de març del 2016.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Per escrit de data 01-02-2011, la representació processal de la societat N., SL, i de la societat P., SL, va presentar davant de la Batllia, demanda a tramitar pel procediment ordinari, contra la societat G., SL, sol·licitant que se la condemnés a pagar,

- a la societat P., SL, la quantitat total de 22.303,18.-euros en concepte de dues factures de treballs,

- a la societat N., SL, la quantitat de 428.181,94.-euros en concepte d'interessos bancaris,

- més els interessos legals, així com les costes judicials inclosos els honoraris d'advocat, de procurador i de pèrit.

II.- La representació processal de la societat G., SL, es va oposar a la demanda sol·licitant la seva total desestimació, amb imposició de les costes judicials a l'agent.

Les parts van replicar i duplicar, totes dues mantenint les seves pretensions, i després que s'hagin practicat les proves, van degudament formular els seus escrits de conclusions .

III.- Per Sentència de data 15-05-2015, l'Hble. Tribunal de Batlles, Secció Civil, va decidir:" *Que s'ha de desestimar i es desestima la demanda presentada per la representació de les societats mercantils andorranes P., SL i N., SL, contra la també mercantil andorrana G., SL a qui cal absoldre de totes les peticions fetes en l'escrit de demanda. Cal condemnar a les costes del present procediment a les societats agents, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador de la defenent.*".

IV.- Contra aquesta resolució ha interposat recurs d'apel·lació la representació processal de la societat N., SL, i de la societat P., SL, demanant la seva revocació íntegra i que es dictés una nova estimant totes les seves pretensions inicials, amb condemna de l'adversa a pagar les costes judicials d'ambdues instàncies.

La representació processal de la societat G., SL, demana la seva confirmació, amb imposició de les costes a la part apel·lant.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Vincent ANIÈRE.

FONAMENTS DE DRET

I.- Ha quedat establert que en el decurs de l'any 2008, es va promoure la construcció d'un edifici d'habitatges (Edifici C. o L. al quart X. parròquia d'Ordino) i que la societat P., SL, va ser encarregada de l'edificació de l'obra.

El projecte requeria la realització de treballs d'estabilització de talussos i col·locació d'una barrera dinàmica, i en maig del 2008 la societat P., SL, va contractar a la societat G., SL, per dur a terme aquestes tasques.

La societat G., SL, va realitzar els treballs i la societat P., SL, li va pagar la factura per import de 27.553,18.-euros, però posteriorment va invocar l'existència de mancances en la realització de la barrera i va exigir que la societat defenent hi porti remei. Afirmant que la societat G., SL, s'havia negat a intervenir en l'obra, la societat P., SL, va sostenir que havia encarregat a dues empreses per arreglar els desperfectes, i això per un total de 22.303,18.-euros (7.996,94.-euros + 14.306,24.-euros), import del qual reclama ara el reembossament.

Segons la societat N., SL, la qual pretén actuar en qualitat de promotora de l'obra, és la conducta i la mala execució dels treballs encomanats per la societat P., SL, per part de la societat G., SL, que van provocar el retard en l'obtenció de la cèdula d'habitabilitat i per tant en l'entrega dels pisos. Per tant, li va exigir el pagament dels interessos bancaris de demora generats per aquests retard i que va haver de pagar al seu banc.

II.- El recurs recau sobre la qüestió de la prova, tota vegada que es considera que el tribunal no ha tingut en compte tots els elements obrant en autes per a decidir de rebutjar cada una de les pretensions suara detallades. Argumenta, en resumit, que 1) no podia el tribunal presumir que només s'havia encarregat a la societat G., SL, de col·locar 40 metres de barrera quan ha quedat acreditat que la voluntat de la societat P., SL, era que en col·loques 50 metres de conformitat amb projecte inicialment presentat al govern; 2) no podia presumir el tribunal que l'acord transaccional del 27 d'abril del 2010 significava una novació i no tenir en compte els seus requeriments ni que la societat G., SL, no ha rectificat els treballs mal executats per ella com ho tenia promès, fet que va obligar a contractar una altra empresa per fer-ho; 3) la societat N., SL, no era part en dit acord transaccional i aquest no pot tenir cap efecte novatori en les obligacions o accions d'aquesta societat ; 4) No podia obviar el Tribunal que la societat P., SL, era en mans de la societat defenent qui és una especialista, i avalar la negligència d'aquesta i 5) la documentació

aportada acredita que, contràriament a l'afirmació del tribunal, la pòlissa de crèdit que va generar els interessos que es reclamen era exclusivament vinculada a la realització de la promoció immobiliària d'autes.

Com ho indica la part agent en el seu escrit de demanda, les dues parts demandants han presentat llur pretensions de manera conjunta però cada reclamació concreta correspon a una o altra societat agent.

Per tant, les examinarem de manera separada igual que ho va fer el Tribunal *a quo*.

III.- Tractant-se de les pretensions de la societat P., SL, apareix que aquestes es fonamentaven sobre el fet que s'havia confrontat amb l'obligació de fer arreglar les deficiències dels treballs realitzats per la societat G., SL.

Dites deficiències corresponen a dues problemàtiques diferents.

La primera és que la societat defenent ha realitzat una barrera de 40 metres quan, segons la demandant, havia de ser de 50 metres, el que justificaria la factura de 14.306,24.-euros pagada a la societat D., per la col·locació d'una barrera dinàmica de 10 metres lineals.

La segona és que part dels treballs foren mal executats, el que justificaria la factura de 7.996,94.- euros pagada a la societat T., SL, per arreglar-los.

Pel que fa a la primera pretensió, cal, per començar, dir que no és en base a cap prova indirecta ni a cap presumpció que el Tribunal ha considerat que l'encàrrec només era de realitzar una barrera de 40 metres enlloc dels 50 previstos en el projecte inicial sotmès a l'aprovació del Govern, sinó sobre documents contractuals idonis per a establir els pactes entre les parts.

Així, es tracta del pressupost del 07-05-2008 (foli 52), de la comanda de data 08-05-2008 (foli 50) i de la certificació adjuntada a la factura relativa als treballs realitzats per G., SL, (foli 68). Tots es

refereixen de manera molt clara a una barrera dinàmica de 40 metres lineals.

Ningú discuteix que el projecte inicial presentat al Govern preveia la realització d'una barrera dinàmica de 50 metres. Però, això no significa que és aquest encàrrec que la societat P., va donar a la societat G., SL.

Quant a la reunió que va tenir lloc el 20-10-2009 sota la direcció de l'arquitecte i encarregat de la direcció facultativa, el Sr. C.P.M., l'existència d'aquesta no s'ha discutit mai, ni que va donar lloc a la redacció d'un document en el qual s'ha mencionat "*es demana completar la barrera amb els 10 m que falten per acabar la barrera amb els 50 m demanats*". Però, no es pot donar a tal formulació el sentit que li vol donar la part agent que la societat G., SL, hauria reconegut haver incomplert el seu encàrrec ni tampoc que hauria acceptat fer-se càrrec del complement de 10 metres, sobretot quan tant el Sr. C.P.M. com el Sr. J., l'enginyer encarregat pel primer de la part excavació-estabilització, van indicar que no podien dir si la societat G., SL, havia treballat amb el projecte inicial. A més, és d'interès mencionar que el mateix Sr. J. ha explicat que havia cessat les seves funcions perquè la societat P. no estava d'acord en seguir el projecte d'excavació o estabilització i de protecció contra els riscos naturals, tal qual es trobava redactat pel propi Sr. J.

Quant al fet de retenir el 5% de la factura, de cap manera es pot interpretar com la manifestació de la disconformitat de la societat P., SL, al descobrir que només s'havien fet 40 metres dels 50 previstos com ho pretén aquesta. Al respecte, cal explicar que en el marc de les relacions comercials entre les parts, va existir una demanda judicial per part de la societat G., SL, en reclamació dels imports que la societat P. havia retingut en concepte del 5% d'una sèrie de factures de treballs, i entre elles la d'autores pels treballs en relació a la barrera dinàmica. Dit plet va donar lloc a un acord transaccional judicial de data 27-04-2010. En mèrit d'aquest acord les parts van atorgar que :

- la societat P., SL, havia de pagar l'import reclamat i reconegut (el qual inclou el 5% de la factura que ens concerneix), meitat en el moment

de la signatura de la transacció i l'altra en el moment de remesa de l'obra amb les correccions efectuades i el corresponent certificat,

- la societat G., SL, reconeixia l'existència de certes anomalies i es comprometia en el termini de 4 mesos a realitzar les 10 correccions i reparacions esmentades en l'informe del Sr. M.G.F. (com s'explicarà més en davant), als efectes de deixar l'obra en degudes condicions

- s'excloïa expressament la qüestió de la col·locació dels 10 metres lineals, qualificada de treballs **suplementaris**.

Per tant, és clar que si els 10 metres mancants s'han de considerar com a treballs suplementaris és que no formaven part de l'encàrrec inicial.

Quant a l'argument segons el qual *"la sentència no pot arribar a la conclusió que dita empresa especialista hagi de realitzar els treballs seguint les directrius de qui la contracta"*, és del tot sorprenent i inacceptable doncs ens trobem en matèria contractual entre dues professionals del sector de la construcció i el primer que s'ha d'aplicar és l'atorgat entre les parts (*pacta sunt servanda*) i per tant la primera obligació de l'empresa subcontractada és de seguir les directrius de qui la va contractar.

En cap moment s'ha acreditat l'argument formulat per la demandant en el seu escrit de rèplica segons el qual és la societat G., SL, qui va proposar de reduir la barrera. Al contrari, apareix que aquest fet ressurt de la voluntat de la constructora qui, pel motiu que sigui, va decidir apartar-se del projecte inicial, fet que va comportar un problema per a la direcció facultativa al moment de finalitzar el projecte.

En efecte, no s'ha de perdre de vista que el Sr. J. precisa que la societat defenent ha sigut contractada *"per la propietat sense contar amb la direcció facultativa, i fora del seu control"* i que si no es procedia a arreglar els punts incorrectes, la direcció facultativa es negava a signar el final d'obra.

Per conseqüent, és amb raó que el tribunal ha desestimat la reclamació dels 14.306,24.- euros per la col·locació dels 10 metres lineals

de barrera dinàmica, quan no ha quedat establert cap manquement contractual al respecte.

IV.- Pel que fa a la segona petició de la societat P., SL, és innegable que els treballs realitzats per la societat G., SL, van presentar unes deficiències. En efecte, en el seu informe de data 14-10-2009 respecte a l'acceptació dels treballs, el Sr. J. va apuntar uns problemes de tensió, d'alçada, de faldó i als daus de formigó així com el fet que l'empresa havia de produir més documentació i justificants quant a la homologació-certificació (folis 83 i següents). En la reunió del 20-10-2009, es va notar que la societat G., SL, *“parlarà amb l'empresa proveïdora T. per que faci una inspecció visual de l'obra i certifiqui la instal·lació de la barrera amb les carregues previstes”* i que s'havia d'acabar la col·locació dels ancoratges i bolons a les parets posteriors i lateral dreta.

És així que aquestes deficiències van donar lloc al ja referit informe del Sr. M.G.F. de data 14-01-2010 que va servir de base a la transacció judicial, i consegüentment a la visita decidida el 14-10-2009, que va llistar els problemes i la solució tècnica per portar-hi remei (folis 115-121).

Nogensmenys, apareix que en virtut de l'acord transaccional judicial del 27-04-2010, el qual és posterior als requeriments de dates 18-11-2009 i 18-12-2009 i a la factura reclamada, les obres de refecció a les quals la societat demandada s'havia compromès es van efectuar de manera satisfactòria de tal manera que en data 23-09-2010 es va poder procedir a la recepció de l'obra i obtenir la cèdula d'habitabilitat de l'immoble. De fet, no ho ha negat la part agent i al contrari és un fet admès per ella en el seu escrit de rèplica (foli 194) on va afirmar que la societat G., SL, va arreglar “els seus errors” però insistint en que ho va fer més d'un any després que s'hagin detectat aquests.

Quant al Sr. J., ha confirmat que la societat G., SL, havia reparat els desperfectes constatats en els 40 metres executats.

Així no apareix cap motiu per carregar a la societat G., SL, la factura per 7.996,94.- euros satisfets per uns treballs elaborats per la mercantil T. quan l'acord transaccional tenia per a objecte i finalitat de resoldre i posar fi al diferent existent entre elles en relació a la instal·lació de la barrera dinàmica a la part posterior de l'edifici els C.

D'altra banda, és de precisar que dita factura del 15-03-2010 no recull el concepte que la justifica sinó només la menció "BLOCS D'EDIFICIS DE VIVENDES A X...segons relació adjunta..." però que no s'ha adjuntat, i per tant seria insuficient per establir el perjudici invocat.

V.- Tractant-se de les pretensions de la societat N., SL, i per aportar resposta als arguments de la part recurrent hem de de dir que, malgrat dita societat recurrent afirma el contrari, s'ha de constatar amb el tribunal que no ha quedat provat que la pòlissa de crèdit s'hagués destinat exclusivament a la realització de l'obra objecte del present procediment. En efecte, només s'han aportat unes certificacions emeses pel Banc, les quals acrediten l'existència d'una pòlissa de crèdit vinculada al compte del qual és titular la societat prop de Y. i que la mateixa va generar interessos bancaris (folis123,124, 229-230). L'únic element és que en dues d'aquestes certificacions es designa la societat com a "N., SL-X.", però aquest element aïllat era insuficient per permetre al tribunal presumir que el referit compte era destinat exclusivament a la realització de l'obra litigiosa.

En tot cas, i sobretot, és indiscutible que les societats agents van exercitar una acció contractual i els fonaments de dret invocats en l'escrit de demanda ho confirmen sense ambigüitat.

Així, i sense necessitat d'arribar fins al punt de prendre en consideració els arguments del tribunal en relació a l'absència d'un nexa de causalitat entre l'actuació de la defenent i l'obligació per a la demandant de satisfer interessos bancaris, o en relació a l'existència d'una novació de les obligacions per l'efecte de la transacció judicial, cal palesar que de cap manera la societat N., SL, podia invocar la responsabilitat contractual de la societat G., SL, doncs no s'ha acreditat

l'existència entre elles d'un vincle contractual que permeti considerar la possibilitat de tal responsabilitat.

Per tant, l'argument segons el qual la societat N., SL, no era part en l'acord transaccional i que aquest no pot tenir cap efecte novatori en les obligacions o accions d'aquesta societat, s'ha de dir que, en realitat, apareix que la referida societat no té cap dret de crèdit enfront de la societat G., SL, puix cap relació contractual existeix entre elles, objecció formulada per la defenent des de l'inici del plet i a la qual força és de constatar que no s'ha aportat cap resposta.

Per tot l'exposat cal desestimar el recurs i confirmar íntegrament la sentència.

VI.- La desestimació del recurs justifica imposar a les recurrents les costes d'aquesta alçada.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Desestimar el recurs interposat per la representació processal de la societat N., SL, i de la societat P., SL, contra la Sentència de l'Hble. Tribunal de Batlles de data 15-05-2015 que confirmem íntegrament.

Imposar a la societat N., SL, i a la societat P., SL, les costes judicials de segona instància inclosos els honoraris de procurador i d'advocat;

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als

efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-